

"יחידות" לקבוצת ברי-מצוה ובנות-מצוה והוריהם שיחיו.

בלתי מוגה

בהוספה¹ על הברכות האמורות², שבהם נכללים גם הנכנסים עתה, בתוככי כלל ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"³, ישנה ברכה מיוחדת בשייכות לבר-מצוה ובת-מצוה, הקשורה במיוחד עם תוכן הענינים האמורים לעיל ע"ד אחדותם של ישראל, כולל ובמיוחד בשייכות לעבודתם בעולם שיתגלה בו כבודו של הקב"ה (כנ"ל ס"ה), כדלקמן.

ובהקדם השייכות המיוחדת לימי הפורים דמנייהו אזלינן:

בימי הפורים נמצאים כל בני"ה בהתאחדות גמורה – כלשון הכתוב⁴ "מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד"⁵, יום י"ג (באדר), בגימטריא אחד, היינו, שתמורת המצב ד"מפוזר ומפורד בין העמים"⁶, נעשה "ונהפוך הוא"⁷, שמתקבצים ומתאחדים כולם יחדיו, אנשים נשים וטף, ונעשים מציאות אחת, שקשורה ומאוחדת עם האחדות והפשיטות האמיתית דעצמות ומהות שקשורה ומתגלה בהפשיטות דכאו"א מישראל⁸, האנשים הנשים והטף.

ולא עוד אלא שאחדות זו נמשכת וחודרת בכל העולם כולו – "עם אחד.. בין העמים"⁶ – כי, גם בהיות כאו"א מישראל במקומו הפרטי ובעסקיו הפרטיים, חדור הוא במילוי השליחות בעולם המשותפת לכל בני"ה, לעשות לו ית' דירה בתחתונים⁹, שחלקו בעולם נעשה דירה לו ית', דירה שבה ניכרת בעלותו של בעל הדירה, עצמות ומהות, שמתגלה בהדירה בכל עצמותו¹⁰, כפי שיתגלה בפועל לעתיד לבוא, כשיקויים היעוד¹¹ "ה' ימלוך לעולם ועד", שאז נעשה כל העולם כולו נקודה אחת – הנקודה דקדש הקדשים (בבית המקדש, בהר הקודש, בביהמ"ק, בירושלים שבארץ ישראל), שבה נמצאת ה"אבן שתי" ש"ממנה הושתת העולם"¹².

ויש להוסיף, שמ"יום אחד" די"ג אדר, ה"ז נמשך בי"ד אדר ובט"ו אדר, ימי הפורים (פורים ושושן פורים) – ג' ימים רצופים, "בתלת זימני הוי

(1) הבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577
 (2) ובהנמנן שם.
 (3) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.
 (4) בא יו"ד, ט.
 (5) אסתר ג, יג.
 (6) ראה סה"מ תש"ח ע' 118.
 (7) שם, ח.
 (8) שם ט, א.
 (9) ראה כש"ט הוספות סקנ"ד ואילך. וש"נ.
 (10) ראה תנחומא נשא טז. ועוד. תניא רפ"ו.
 (11) ובכ"מ.
 (12) ראה סה"מ מלוקט ח"ב ע' רמא. וש"נ.
 (13) בשלה טו, יח.
 (14) יומא נד, ב.

חזקה¹³. ובהדגשה יתירה בקביעות שנה זו – שמשושן פורים נכנסים תיכף ליום השבת, שגם בו מודגשת אחדותם של ישראל באופן שנעשים מציאות אחת, עי"ז שמתגלה בכאו"א מקורו ושרשו, בחי' השבת שבנשמה, ועד שנמשך ומתגלה גם בבחי' השבת שבחלקו בעולם.

* * *

בתקופת חיי האדם עצמו – מודגש כהנ"ל בכוא הרגע המאושר דבר-מצוה (ועד"ז בת-מצוה):

על בר-מצוה נאמר "אני היום ילידתיך"¹⁴, ע"ד ובדוגמת מתן-תורה (בחיינו הפרטיים) – שקשור ושייך במיוחד לימי הפורים, שבהם "קיימו מה שקבלו כבר"¹⁵, החל מ"יום אחד", בגמטריא י"ג, יום שלשה עשר, ודוגמתו בשנים שלש עשרה שנה, בר-מצוה (ועד"ז בת-מצוה, במלאות י"ב שנה, שאז מתחילה שנת הי"ג), שאז מתאחד עם כל בני"י במילוי השליחות לעשות לו ית' דירה בתחתונים ע"י לימוד התורה וקיום המצוות¹⁶, שע"ז מאחדים את כל הנקודות שבזמן ובמקום לנקודה אחת ויחידה שלמעלה מכל מדידה והגבלה.

וענין זה קשור גם עם פרשת השבוע, ויקהל-פקודי כשהן מחוברין – מנין כאו"א מישראל (פקודי) ועד לצירוף כולם יחד למציאות אחת של קהל (ויקהל) – כי, כשנעשה בר-מצוה נכנס לכלל מנין בני"י, כיון שנעשה "גדול" בנוגע לכל עניני התורה (ועד"ז בנוגע לכת-מצוה).

* * *

ובכל זה נמשך תוספת ברכה ע"י קיום מצות צדקה – שלכן, נוהגים להוסיף במצות הצדקה בקשר ובשייכות לבר-מצוה ובת-מצוה, הן ע"י בריה-מצוה ובנות-המצוה עצמם, והן ע"י הוריהם, מחנכיהם ומחנכותיהן, שהקב"ה זיכם ונתן להם הכח לגדלם ולחנכם לתורה לחופה ולמעשים טובים. ובהתאם לכך, יתנו לכל אחד ואחת מכם שליחות-מצוה לצדקה (כמוזכר לעיל¹⁷), כדי להוסיף עוד יותר בהמשכה והתגלות דכל הענינים האמורים, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ועוד והוא העיקר – "גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה"¹⁸, שע"ז ממהרים ומזרזים את הגאולה בזריות גדולה, בזריות די"ן, שכיון שאין אנו יכולים להתאפק ולהמתין, ה"ז צ"ל תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן כהרף עין"¹⁹.

שבעשה"ד בצירוף ז' האותיות ד"אשר לרעך" (בעה"ט יתרו כ, יג).

(17) ביהדות הכללית לאורחים שיהיו ס"ז.

(18) ב"ב י"ד, א. וראה תניא פל"ז.

(19) מכילתא ופרש"י בא יב, מא. ועוד.

(13) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.

(14) תהלים ב, ז. זח"ב פח, רע"א.

(15) שבת פח, א.

(16) תרי"ג מצוות, ויתירה מזה, תר"ך מצוות,

ביחד עם שבע מצוות בני-נח, כנגד תר"ך אותיות

ובסגנון דפרשת השבוע — שתיכף ומיד נעשה ה"ויקהל" דכל בני, וה"פקודי" דכאו"א מישראל, ואלו שנעשו זה-עתה ברי-מצוה ובנות-מצוה בראשם, ותיכף ומיד "ויקרא אל משה גו' מאוהל מועד"²⁰ בביהמ"ק השלישי, ברגע ובמקום הגאולה האמיתית והשלימה.

